

‘Menace à trois’

Els representants de Ciutadans, PSC i PP al Parlament de Catalunya es van fotografiar junts davant del Tribunal Constitucional després de presentar recursos contra la declaració de desconnexió. L’unionisme amenaça d’arribar a més acords a tres bandes.

Reportatge d’Àlex Milian

Entre la presentació de la “declaració de desconnexió” de Junts pel Sí i la CUP (27 d’octubre) i la presentació conjunta –Ciutadans, PSC i PP– dels recursos d’empara davant del Tribunal Constitucional (4 de novembre), es va celebrar una única

reunió entre Ciutadans, el PP i el PSC, el 2 de novembre. Malgrat això, el PP afirma que van ser diverses les reunions tripartides del front antiindependentista. I “sempre tripartides”, s’afanyen a explicar les fonts del PP a EL TEMPS. Els populars semblen interessats a transme-

tre que les reunions sovintegen i el front antiindependentista és més sòlid que no sembla –o que no és en realitat.

Enric Millo explica a aquest setmanari que les relacions amb Ciutadans i el PSC són molt bones però que sempre ho han estat. No és una qüestió de canvis en →

→ el lideratge del PPC (Xavier Garcia Albiol per Alicia Sánchez Camacho) ni de Miquel Iceta per Pere Navarro al capdavant del PSC. “Hi ha diferències polítiques, és clar –reconeix Millo–, però la relació amb Miquel Iceta sempre ha estat molt cordial i també amb Inés Arrimadas, des de fa temps”. Millo també reconeix que, tot i això, “mai no havíem dut a terme una iniciativa conjunta i ara sí que hem decidit fer una acció coordinada davant del Tribunal Constitucional”. Aquest canvi, segons Millo, no s’ha d’atribuir a una millora sobtada de les relacions per personalismes o interessos sinó “a la situació en què ens han col·locat Junts pel Sí i la CUP amb la proposta de resolució que han presentat i volen aprovar al Parlament”.

L’objecte principal de l’única conversa presencial celebrada fins ara pels tres partits –de converses telefòniques bilaterals sí que n’hi ha hagut, segons reconeixen C’s, PSC i PP– ha estat, evidentment, aquesta declaració de desconnexió i la possible manera d’aturar-la. En els primers moments, fins i tot semblava impossible presentar un recurs davant del TC, però el PP –en aquest cas sol i *motu proprio*– es va treure del barret una maniobra dilatòria típica del filibusterisme parlamentari més cínic (vegeu requadre). La tàctica de no constituir formalment el seu grup parlamentari va donar temps als tres partits per pactar una presentació conjunta de sengles recursos d’empara davant del Tribunal Constitucional.

El dimecres 4 de novembre, Inés Arrimadas (nova cara de Ciutadans al Parlament); Miquel Iceta (PSC) i García Albiol (també nou representant del PP a la cambra catalana) es van citar a la porta del Tribunal Constitucional, al número 6 del carrer de Doménico Scarlatti de Madrid, per presentar sengles recursos contra la declaració i contra la indefensió en la qual, segons ells, els ha deixat el Parlament de Catalunya trameant l’esmentada resolució.

Arrimadas i Iceta van viatjar en AVE, molt probablement en el mateix comboi, tot i que no es van trobar durant el viatge, segons asseguren fonts de Ciutadans. Xavier Garcia Albiol va anar en avió –com fa sempre per una qüestió de mides: el líder popular fa exactament 2,01 metres i això xoca amb les estretors de la no tan alta velocitat espanyola.

El PSC és el partit que més incòmode sembla sentir-se parlant de fronts però es referma en la seva oposició a la

➔ FILIBUSTERISMES I MUNICIÓ REAL

La tàctica dilatòria del PP per impedir una junta de portaveus que aprovés la tramitació de la resolució presentada per Junts pel Sí i la CUP va ser simplement endarrerir la seva constitució com a grup parlamentari.

Els partits independentistes volien aprovar la declaració que fa explícit el desig de desconnexió de l’Estat espanyol abans de la primera votació d’investidura, prevista per al proper 9 de novembre. El PP, que encara no

s’havia constituït com a grup parlamentari, optava per endarrerir aquest tràmit fins a l’últim moment, el 5 de novembre, i així pensava endarrerir també la junta de portaveus del Parlament que havia de tramitar l’aprovació de la resolució. Però el PP va cometre un error. Els seus diputats van signar una sol·licitud perquè la Mesa del Parlament no considerés la resolució presentada per JxS i la CUP. Això, segons un veterà coneixedor del funcionament del Parlament –que prefereix mantenir l’anonimat–, convertia *de facto* els diputats del PP en un grup parlamentari al qual només li calia un pur tràmit administratiu per esde-

venir formalment grup. Aquest mateix expert, doncs, considera aquesta maniobra del PP com un quasifilibusterisme (n’hi ha coses pitjors encara) més censurable que la reunió de la junta de portaveus, que en altres ocasions ja s’ha reunit informalment sense tots els grups constituïts.

El PP no ha reeixit en el seu intent d’impedir el ple del 9 de novembre, perquè el TC no va aprovar la suspensió cautelar d’aquest ple, com demanaven els populars. Però sí que ha aconseguit temps per presentar els recursos davant del TC i fer-se la foto conjunta del front antiindependentista. I ha trobat un aliat hàbil en el PSC,

perquè el recurs dels socialistes no demanava la suspensió cautelar del ple però sí un recurs d’empara per la decisió de la Mesa del Parlament de celebrar aquest ple, tot i haver-hi un grup, el popular, que no s’havia constituït formalment. El subterfugi continua i podria, d’aquí a setmanes o mesos, provocar una sentència del TC contra la Mesa del Parlament, la seva decisió i, potser, les decisions que se’n derivin, tot i que la declaració de desconnexió ja serà suspesa aquesta mateixa setmana pel mateix TC.

El PP dispara amb fogueig però el PSC carrega amb munició real les armes del TC.

NOVES I VELLES CARES. Xavier Garcia Albiol, una cara nova entre veterans populars: Enric Millo, a l'esquerra, serà el portaveu i Santi Rodríguez, a la dreta, el portaveu adjunt segon. La portaveu adjunta serà Esperanza García.

prendre ahir a la tarda quan vam constatar que [PSC, PP i C'S] teníem la voluntat de fer coses similars. Ja fa dies que, des del PSC, vam anunciar que faríem servir tots els instruments jurídics al nostre abast, fins i tot vam mencionar la possibilitat de presentar un recurs. Ahir vam constatar que la voluntat dels grups era la mateixa, era coincident, i vam decidir fer-ho. A més es donava el fet que el PP volia interposar un recurs per temes que els afecten directament –com és la celebració d'aquesta junta de portaveus que s'ha celebrat avui– i nosaltres vam decidir acompanyar-los i també subscriure el recurs que estan preparant”.

Entre uns i altres ha quedat la nova marca d'Iniciativa, Podem i EUiA,

Catalunya Sí que es Pot (CSQP), que es nega a visualitzar un front comú amb PP, PSC i Ciutadans però esmola el discurs per tal de marcar perfil propi. El portaveu de CSQP, Joan Coscubiela, fa servir un afilat vocabulari per exigir més política social i menys declaracions nacionals: “És molt negatiu que el Parlament comenci la seva activitat centrant-se en els interessos partidaris de Junts pel Sí i la Cup i obliidi la urgència social que viu el país”.

Coscubiela no es va unir als recursos presentats per PP, PSC i Ciutadans però va insistir que considerava il·legal la reunió de la junta de portaveus celebrada abans de la constitució del PP com a grup parlamentari. •

declaració de desconexió: “Nosaltres hem dit sempre –afirmava Miquel Iceta en roda de premsa– que som contraris a una política de fronts. Què és un front? Una aliança estable de partits. No estem davant d'això. Estem davant d'una coincidència puntual en un tema important. Nosaltres considerem que aquesta proposta de resolució se situa clarament fora de la legalitat i creiem que no hauria de ser debatuda i votada en el Parlament. De totes maneres, de recurs d'empara nosaltres presentem el nostre i el PP i Ciutadans presenten els seus el mateix dia. En el que sí que coincidim plenament, i per tant ens sumem a l'escrit que està preparant el PP, és en el fet que s'hagi reunit la junta de portaveus abans que el PP s'hagi constituït formalment com a grup”.

Per tal de marcar distàncies, Iceta afirmava que el seu recurs davant del TC seria diferent: “Desconec els arguments dels altres. Nosaltres en presentarem un amb una argumentació jurídica. Però és evident que seran semblants perquè tots són sobre la mateixa cosa i contra la mateixa decisió de presentar una resolució il·legal”.

Iceta reconeixia la reunió que havia tingut el dia abans amb Arrimadas i Garcia Albiol i també la voluntat de coordinar-se: “Aquesta decisió la vam

